

sagen for vedkommende fredningsnævn og derefter for overfredningsnævnet ikke finder anvendelse.

Tilsvarende er der i henhold til naturfredningslovens § 42, stk. 2, udstedt bekendtgørelse nr. 260 af 14. maj 1973 om godkendelse af anlæg af offentlige veje uden for byer og bymæssig bebyggelse. Ifølge dennes regler skal hovedlandvejsprojekter godkendes af miljøministeren, mens projekter vedrørende landeveje og kommuneveje skal godkendes af fredningsplanudvalget; i henhold til bekendtgørelsens § 4, stk. 2, kan miljøministeren i særlige tilfælde beslutte selv at træffe afgørelser i en sag, der behandles af fredningsplanudvalget. Som følge heraf vil det næppe her være nødvendigt at afvige fra naturfredningslovgivningens almindelige regler.

Skovlovgivningen og sandflugtsloven.

Etablering af et a-værk i skove, på fredskovspligtig grund eller på sandflugtsstrækninger forudsætter dispensation fra en række bestemmelser i skovlovgivningen og sandflugtsloven.

Ifølge lov nr. 164 af 11. maj 1935 om skove som ændret ved lov nr. 497 af 8. december 1949, § 36 i lov nr. 213 af 4. juni 1965, § 1 i lov nr. 247 af 9. juni 1967 og § 19 i lov nr. 311 af 19. juni 1974 er bebyggelse og etablering af andre faste anlæg i fredskove ikke tilladt. For at bebyggelse kan iværksættes, kræves enten, at fredskovspligten på det pågældende areal ophæves i medfør af skovlovens § 5, eller at der gives tilladelse til det pågældende anlæg i medfør af lovens § 7, stk. 2. I begge tilfælde træffes afgørelsen af miljøministeriet efter forudgående høring af forskellige myndigheder.

Ifølge § 3 i bekendtgørelse nr. 257 af 8. juni 1971 af lov om udstykning og sammenlægning m.m. af faste ejendomme må samlede fredskovstrækninger ikke udstykkes i

mindre lodder end 50 ha, medmindre miljøministeren tillader det.

Som følge af, at kompetencen er hos miljøministeren, vil det formentlig ikke være nødvendigt her at fravige de almindelige regler i forbindelse med behandlingen af en ansøgning om placering af et atomkraftværk.

Ifølge § 5 i lov nr. 563 af 4. oktober 1919 om lens-, stamhuses og fideikommissgodsets m. v. overgang til fri ejendom, jfr. § 23, stk. 2, i lov nr. 164 af 11. maj 1935 om skove, kan miljøministeren, såfremt statens skovnævn anbefaler det, tillade at en samlet skovstrækning hørende under et af de tidligere majorater deles. I medfør af lovforslagets § 10, stk. 1, vil miljøministeren kunne meddele tilladelser imod skovnævnets indstilling.

I henhold til § 5 i lov nr. 84 af 25. marts 1961 om sandflugtens bekæmpelse som ændret ved § 20 i lov nr. 311 af 19. juni 1974 må der ikke opføres bygninger eller andre indretninger på sandflugtsfredede arealer. Undtagelse fra forbudet kan meddeles af den overordnede klitmyndighed efter indstilling fra sandflugtskommissionen og med ankeadgang til miljøministeriet. Det må påregnes, at miljøministeren vil bringe lovens § 2, stk. 1 i anvendelse, hvorefter miljøministeren kan bestemme, at reglerne i lovens kap. I ikke skal komme til anvendelse på bestemt afgrænsede arealer, som inddrages til offentlige anlæg.

Ved placering af ledningstraceer m. v., der er en forudsætning for anlæggets drift uden for værkets område, vil ministeren kunne tiltage sig klitmyndighedens kompetence ifølge loven.

Miljøministeren vil endvidere kunne tiltage sig klitmyndighedens adgang i henhold til lovens § 7, stk. 1, til på ikke fredede sandflugtsstrækninger at give ejere pålæg om indskrænkning i brugen af arealet.